การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

Thesis Academic Administration in Basic Education Schools Under Administrative Province Ubon Ratchathani

อภิชิต สุภรัมย์[1]
รศ. ดร.จิณณวัตร ปะโคทัง[2]
รศ. ดร.อัศวฤทธิ์ อุทัยรัตน์[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น 207 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F–test) และการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา

2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

---

[1] นักศึกษาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
[2] อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
[3] อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2.3 สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

3.1 ด้านงานหลักสูตร พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ การขาดการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร แนวทางการพัฒนา คือ ควรสร้างการมีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสภาพชุมชน

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและวัดผลตามสภาพจริง แนวทางการพัฒนา คือ ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการรวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แนวทางในการพัฒนา คือ การประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

3.4 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนดำเนินการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง แนวทางการพัฒนา คือ ควรวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนร่วมกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ

Abstract

The objectives of this research were: to study the situation of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization, to compare situation of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization, as classified by status, work experience and educational qualification and to study problem and guidelines for developing of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization. The sample is administrators and teachers in Basic Educational Schools, under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization, in 2012 school year included 207, selected by Simple Random Sampling. The two research tools used in this study: the first is questionnaire that evaluate the situation of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization and the second is interview that the problem and guidelines for developing of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization. The statistic using for data analysis, included the Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent Samples t-test, F-test One way ANOVA and descriptive Analysis.

The research findings found that:

1. For overall and each aspect on situation of academic administration in Basic Educational Schools, under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization, found that they were in “High” level. For the aspect of enhancement and support the academic administration for the person, family, working organization, and other institutes providing educational administration, the practice was in “Moderate” level.

2. To compare situation of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization, as classified by status, work experience and educational background :

2.1 For overall situation on academic administration of basic educational schools under Ubon Rratchathani Provincial Administrative Organization, as classified by status, according to the opinion of overall administrators and teachers were significantly different at the level of .05.

2.2 For overall situation on academic administration of Basic Educational Schools, under Ubonratchathani Provincial Administrative Organization, as classified by work experience according to the opinion of overall administrators and teachers were significantly different at the level of .05.

2.3 For overall situation on academic administration of Basic Educational Schools, under Ubonratchathani Provincial Administrative Organization, as classified by educational qualification according to the opinion of overall administrators and teachers were significantly different at the level of .05.

3. The problems and guidelines for developing of academic administration of administrators in basic educational schools under Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization :

3.1 The problem of curriculum was the lack of participation of those involved in the curriculum. Development approach was to build participation in the curriculum to learn and appropriate the local context of the schools and communities.

3.2 The problem of management teaching was the lack of emphasis on the support of child center technique and authentic assessment. The development of the plan should encourage teachers to learn the teaching plan that each group and unit and the focus on student learning is important.

3.3 The problem of research to develop the quality of education in schools was the lack of collection and dissemination of research results to the development of quality education. The development is to collaborate in the research study as well as the dissemination of research to develop the quality of teaching and learning.

3.4 The problem of measurement, evaluation and achievement transfer learning was the lack of support for teachers to operate measurement, evaluation and achievement transfer learning by authentic assessment. The development of the plan should

plan and enforce the policies about measurement, evaluation and achievement transfer learning with all staff in the school.

Keyword : Academic Administration

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรงประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตนได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุมน อมรวิวัฒน์ ม.ป.ป. : 7, อ้างถึงใน อดิเรก เฉลียวฉลาด 2552 : 12) ซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิต และทำสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2540 : 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดหลักการการจัดการเรียนรู้ไว้ในมาตรา 8 ว่าการจัดการการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิต 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2559 ได้กำหนดนโยบายเพื่อดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ดังนี้ 1) ผู้เรียนเป็นคนเก่งที่พัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ เป็นคนดี และมีความสุข 2) ครูทุกคนมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพ 4) สถานศึกษาทุกแห่งมีการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2546 : 19) เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามที่กล่าวมา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อปฏิรูปการศึกษาโดยให้สถานศึกษาในสังกัดดำเนินการเร่งขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงและพัฒนามาตรฐานการศึกษาของนักเรียนให้ใกล้เคียงกัน สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันรวมทั้งพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยให้ชุมชน ท้องถิ่น เอกชน หน่วยงานมีส่วนร่วมจัดทำและประสานเครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งนี้ได้มีมาตรการเร่งพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยให้เข้ารับการอบรม ศึกษาดูงานและศึกษาต่อเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน รวมทั้งให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การสรรหาบุคลากร ให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมยิ่งขึ้น และกระจายอำนาจไปสู่จังหวัดและโรงเรียน เพื่อเร่งดำเนินการปฏิรูปสถานศึกษาให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จากนโยบายดังกล่าวจึงส่งผลให้การจัดการศึกษาต้องเร่งดำเนินการพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

การดำเนินงานในสถานศึกษาที่สำคัญมากที่สุด คืองานวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาและหัวใจสำคัญที่จะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพนักเรียนบรรลุเป้าหมาย ซึ่งตรงกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2540 : 25) ที่กล่าวว่างานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา และงานวิชาการยังเป็นงานหลัก เป็นงานส่วนใหญ่ที่สุด

ของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา งานวิชาการจึงกลายเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของสถานศึกษา ครอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบ ดังนั้นสถานศึกษาใดที่งานวิชาการก้าวหน้า หรือเป็นเลิศ สถานศึกษานั้นมักมีชื่อเสียงเป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับ ส่วนสถานศึกษาใดงานวิชาการล้าหลัง หรือไม่เป็นเลิศ สถานศึกษานั้นจะไม่เป็นที่นิยม ขาดความศรัทธา และมักเสื่อมถอยไม่เป็นที่ยอมรับ สำหรับการบริหารงานวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 29-30) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นงานวิชาการจึงเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการโดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษา มีความเข้มแข็งในการบริหารงานและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวม ทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 1) การจัดการศึกษา มีสภาพที่แตกต่างกันทั้งด้านปัจจัยพื้นฐานของสถานศึกษา สภาพแวดล้อม สภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี และสภาพเศรษฐกิจของชุมชน จึงทำให้ประสิทธิภาพ ในการจัดการศึกษา ของแต่ละสถานศึกษาแตกต่างกัน

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญในการจัดระบบงานให้รัดกุมและมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (อำภา บุญช่วย 2537 : 13) ได้กล่าวว่าโดยทั่วไป ภารกิจหรืองาน ในสถานศึกษาโดยเฉพาะในสถานศึกษา ได้แก่ งานด้านวิชาการงานด้านบุคลากร งานด้านธุรการ งานกิจการนักเรียน และงานด้านอื่นๆ ในบางสถานศึกษาจะแยกย่อยมากหรือน้อยกว่านี้ขึ้นอยู่กับปริมาณของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ ซึ่งถือว่า งานด้านวิชาการเป็นหัวใจสำคัญหรือเรียกได้ว่า เป็นงานหลักของสถานศึกษา งานวิชาการจึงมิใช่เพียงให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ทำเลขเก่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข งานวิชาการยังเน้นถึงการออกไปประกอบอาชีพได้ และเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตด้วย (สมาน อัศวภูมิ 2551 : 269) ได้กล่าวว่า สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาไม่สามารถที่จะทำให้งานวิชาการและการเรียนการสอนมีคุณภาพและมีคุณค่าตามที่สังคมคาดหมายแล้ว สถานศึกษาและองค์กรทางการศึกษาก็ไม่ควรทำหน้าที่จัดการศึกษาให้กับสังคมอีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา

3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 12 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 41 คน ครูผู้สอน จำนวน 414 คน รวม 455 คน ในปีการศึกษา 2555

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น 207 คน โดยการสุ่มแบบง่าย และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1. ตำแหน่งหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) ครูผู้สอน 2. ประสบการณ์ในการทำงาน ประกอบด้วย 1) 1-10 ปี 2) มากกว่า 10-20 ปี 3) เกิน 20 ปีขึ้นไป 3. วุฒิการศึกษา 1) ปริญญาตรี 2) สูงกว่าปริญญาตรี

แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย 1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา 2) การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี 5) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6) นโยบายการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนด้านการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบโดยใช้ค่า เอฟ (F-test) และเมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธี Sceffe'

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา

2.1 สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ การขาดการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร แนวทางการพัฒนา คือ ควรสร้างการมีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสภาพชุมชน

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา พบว่า ประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและวัดผลตามสภาพจริง แนวทางการพัฒนา คือ ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหาคือขาดการรวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แนวทางในการพัฒนา คือ การประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์วิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

3.4 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนดำเนินการวัดผลประเมินผลโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

แนวทางการพัฒนา คือ ควรดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนร่วมกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและบริหารจัดการ การใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเหมาะสม โดยที่สถานศึกษาจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สถานศึกษากำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน และมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น หน่วย นำหนัก และสัดส่วนเวลาเรียนไว้อย่างชัดเจน ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ไม่เพียงพอกับความต้องการของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวัต สิงห์เรือง (2546 : 98) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 10 พบว่า พนักงานครูในสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 10 โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หงษ์คำ (2545 : 77-83) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิช ปิยรัตนพันธ์ (2552 : 52-54) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 11 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 11 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (เรวัต สิงห์เรือง 2546 : 98, บัวผัน ขันที 2551 : 76, วนิช ปิยรัตนพันธ์ 2552 : 52-53) ได้สรุปไว้ว่าความสำคัญของงานวิชาการและร่วมกันยอมรับว่างานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา โดยที่

งานวิชาการนั้นถือเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุดในบรรดางานอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องปฏิบัติงานส่วนอื่น ๆ เป็นงานสนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการสมบูรณ์ได้มากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องใช้เวลาในการปฏิบัติงานวิชาการมากกว่างานด้านอื่น ๆ และต้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในงานวิชาการที่จะส่งผลถึงตัวนักเรียน และเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการด้วย ชุมชนก็ยังมีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในภายนอก มีสื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้เพื่อประกอบกระบวนการเรียนการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา

2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการอบรมและมีการสัมมนาอยู่เสมอวิสัยทัศน์ในการทำงานจึงอาจจะแตกต่างกันบ้าง และผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน และบทบาทหน้าที่ในการทำงานแตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องเข้าใจถึงหลักสำคัญของงานวิชาการร่วมกัน ว่างานวิชาการนับว่าเป็นงานที่สำคัญของสถานศึกษาจุดมุ่งหมายของงานวิชาการอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณภาพ ซึ่ง พงษ์ศักดิ์ ทาแก้ว (อ้างถึงใน นิคม พันธุ์คำ 2548 : 15) ให้แนวคิดไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหาร เป็นงานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสถานศึกษา ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญและคอยกระตุ้นเตือนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกัน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงาน ส่วนครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ลงมือปฏิบัติ จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวผัน ขันที (2551 : 76) ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีทัศนะต่อการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หงษ์คำ (2545 : 77-83) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันการสร้างความสัมพันธ์หรือการจัดกิจกรรมย่อมมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายในการบริการข่าวสารเกี่ยวกับงานวิชาการกับองค์กรหน่วยงานอื่น สอดคล้องกับ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (อ้างถึงใน ปริวรรต 2552 : ไม่มีเลขหน้า) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ จำเป็นต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติขององค์การ ผู้บริหารต้องสร้างทักษะในการบริหาร เพื่อพัฒนาองค์การให้มีประสิทธิภาพและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวผัน ขันที (2551 : 76) ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีทัศนะการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิทางการบริหารการศึกษา มีทักษะการบริหารงานวิชาการสูงกว่าผู้บริหารไม่ที่มีวุฒิทางการบริหารการศึกษาทั้ง 5 ด้าน คือ ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจของผู้บริหาร ทักษะด้านเทคนิคของผู้บริหาร ทักษะด้านการศึกษาและการสอนของผู้บริหาร ทักษะด้านมนุษย์ของผู้บริหารและทักษะด้านมโนภาพของผู้บริหารทักษะด้านความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการทั้ง 12 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงลำดับ ดังต่อไปนี้ คือ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ผู้บริหาร มีความรู้ความเข้าใจในการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการแนะแนวการศึกษา และอันดับสุดท้าย คือ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ด้านงานหลักสูตร พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ การขาดการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร แนวทางการพัฒนา คือ ควรสร้างการมีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสภาพชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและวัดผลตามสภาพจริง แนวทางการพัฒนา คือ ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการรวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แนวทางในการพัฒนา คือ การประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา คือ ขาดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนดำเนินการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง แนวทางการพัฒนา คือ ควรวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนร่วมกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสร้างการมีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสภาพชุมชน ควรมีการประชุมบุคลากรทุกฝ่ายร่วมจัดทำแผนงานทางวิชาการของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. ควรวางแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งโรงเรียนควรปฏิบัติงานตามปฏิทินปฏิบัติงานของงานวัดผลและประเมินผลควรร่วมกันวิเคราะห์และจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาควรนำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูทุกคนทุกกลุ่มสาระควรศึกษา วิเคราะห์ คัดเลือกหนังสือเรียนกลุ่มสาระต่าง ๆที่มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ได้จริง สถานศึกษาควรมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของครูในการจัดหาผลิตใช้และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคล และหน่วยงานหลายแห่ง ซึ่งไม่สามารถนำมากล่าวในที่นี้ได้ทั้งหมด ผู้ที่มีพระคุณท่านแรกที่ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งคือ รองศาสตราจารย์ ดร. จิณณวัตร ปะโคทัง ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งได้ให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ที่สุด พร้อมชี้แนะแนวทางการวิจัยตลอดมา ท่านที่สองคือ รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวฤทธิ์ อุทัยรัตน์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และช่วยตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์โดยละเอียดจนถูกต้องสมบูรณ์ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุศักดิ์ เกตุสิริ อาจารย์ ดร.สุวิมล โพธิ์กลิ่น อาจารย์ ดร.พงษ์ธร สิงห์พันธ์ นายเสถียร บุราชรินทร์ นายณัชพล บุญเจือ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้ คำแนะนำและพิจารณาแก้ไขเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานทุกคนที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นางอินทิรา สุภรัมย์ นายบุญเลิศ สุภรัมย์ นางกนกการณ์ สุภรัมย์ นางสาวกฤติกา สุภรัมย์ และเด็กชายเฉลิมชัย สุภรัมย์ ที่เป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

กมล ภู่ประเสริฐ. **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เมธีทิปส์, 2545.

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. **นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี.** (ออนไลน์) 2551 (อ้างเมื่อ 3 กันยายน 2552). จาก : http//www.Ubon.go.th/article/detail.johp?id=263

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. **แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวง**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2550**.**

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. **การบริหารงานวิชาการ.** ปัตตานี : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2545.

ณรงศักดิ์ หงส์คำ. **สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2545.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. **ระเบียบวิธีการวิจัย ทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 4. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซทการพิมพ์, 2549.

นิคม พันธ์คำ. **บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรฐานตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.

บัวผัน ขันที. **การมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2551.

บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : สุวีริยาสาส์น, 2535.

ประชุม ผงผ่าน. **เอกสารประกอบคำสอนผู้นำทางวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร.** อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2545.

เรวัต สิงห์เรือง. **การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 10.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2546.

วนิช ปิยรัตนพันธ์. **ศึกษาสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 11 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2552.

วิชาการ, กรม. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : องคการรับสงสินคาและพัสดุภัณฑ, 2546.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, กรม. **ระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการ การบริหารงานบุคคลครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

สมาน อัศวภูมิ. **การบริหารการศึกษาสมัยใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์, 2551.

อดิเรก เฉลียวฉลาด. **ขอบข่ายการบริหารจัดการในสถานศึกษาที่เป็นเลิศ.** (ออนไลน์) 2552 (อ้างเมื่อ 9 สิงหาคม 2550). จาก: *kroo.ipst.ac.th/teacher/result/file_link/12150867081.doc*

อำภา บุญช่วย. **การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์, 2537.

อุทัย บุญประเสริฐ. **หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : เอส ดี เพรส, 2540.